

Min far

E n fortælling af Christen Hansen Chrisensen, født 15. august 1908 Hellesøvej 24, død den 20. juni 1990.

Min far blev født den 3. sep. 1873 som søn af husejer og murer Christen Christensen og hustru Kirstine, født Christensen. Deres hus lå på Baunbjerg, ved vejen der gik norden om Holm by.

Som 10 åring kom han den 1. maj 1884 ud at tjene som tjenestedreng hos Christen Petersen i Holm, her var han i 5 år. Et år fra 1889 til 1890 var han hos Hans Hansen Gadmand som karl.

Maj 1890 flyttede han til N. Christensen i Broballe og var karl hos ham i 5 år indtil 1. maj. 1895 hvorefter han flyttede til Åbenrå og bliver kørekarl hos et firma der, men allerede omkring 1. okt. blev han syg og må vistnok på sygehus.

Det er lungerne det er galt med, men det bliver standset og 1. nov. 1895 flytter han til H.H. Jessen, Elsmark og der bliver han ind til 1. maj 1898, da flytter han til M. Mathiesen, Lunden hvor han bliver indtil 1. nov. 1899. Første 1. nov. 1899 arbejder han for P. Schmidt, boelsmand i Lavensby, men rejser igen 1. nov. 1900, fordi han og manden ikke kan blive enige om lønnen.

Han har nu tjent 10.5 år ude for Holm by og kommer nu tilbage og bliver karl hos gårdmand Peter Hansen hvor han er i et halvt år.

1maj 1901 flytter han så til landbesidder Hans Gadmand i Holm, han har en landejendom på ca. 40 tdr. land, og ved siden af har han et maskinbyggerværksted med svende og drenge. Min far passede landbruget. Han blev hos Hans Gadmand i 5 år.

Den 1. maj 1906 flytter han ud i Holm Nørreskov, som bestyrer hos enken Kirstine Grau på Hellesøvej 23 På kådnerstedet (Hellesøvej 24) overfor Kirstine Graus ejendom boede skomager Jørgen Jørgensen og konen Anne Marie. Deres søn Chresten driver stedet, og hans søster Kathrine holder hus for ham, og ved siden af syr hun for folk.

Den 7. maj 1908 blev min far gift med Kathrine og overtog skomagerens kådnersted, der da var på 5 tdr. land. Det er blevet mig fortalt, at min far havde sagt, at det var en stor dag, den første gang

han gik ned over sin egen jord. Hvorfor? Det var 3 generationers kamp for atter at blive jordejere, som var de frieste mænd i samfundet den gang.

De første år var han daglejer på Stenbækgård hos Jørgen Grau, og de pløjede for ham. Så kom han ud til Mathias Kolmos på Hellesø og der gik han så længe jeg kan huske. Han fik 1 mark i dagløn om vinteren, 12 groschen om sommeren og måske 15 groschen i høsten, hvad han gav for at få pløjet og harvet, ved jeg ikke. Han lånte jo hestene og lavede arbejdet selv. Hjemme høstede han alt sit korn med leen om aftenen og om søndagen med min mor som opbinderske, kornet nærmest ved huset blev kørt hjem på trillebør. Om vinteren når han ikke var på arbejde gik plejen ude i den lille lo fra tidlig morgen ved lygte lys og til kl. var 6 om aftenen. På stalden stod der 3 – 4 køer og et par kalve, og i et par fag han havde bygget til, var der et par stier med en so og nogle fedesvin. Til daglig var det mor som passede besætningen.

Så kom krigen 1914. far havde ikke været soldat, men han blev indkaldt i et af de sidste år af krigen, men blev fri igen, fordi han havde haft det med lungerne som ung og fordi han arbejdede rundt om hvor mændene var indkaldt. I feb. 1918 blev han syg og kom på sygehuset, lungetuberkulosen var brudt ud igen, og han lå på sygehuset til en gang i maj, så kom han hjem, de kunne ikke hjælpe ham. Jeg var med ham ned ad markvejen for at bære tøjrekøllen, da han for sidste gang flyttede sine køer. Han døde den 28. jul. 1918 knap 45 år gammel. Han var en god far.

